

641. Indpodning af 2den. Beh. af Lovf. om ledes Overholdelsen af Tilholdet i § 4, naar det nu er givet, skal paasees. Det er i et saa vigtigt Tilfaelde, som det er, at der er udbrudt Kopper paa et Sted, af den største Vigtighed, at der ikke alene skeer den fornemste Ting, at der gives Tilhold, men Tilholdet maa ogsaa overholdes. Hvorledes skal nu dette skee? Politimesteren skal da vel ikke gaae omkring og see paa Følf? Districtslægen skulde vel være nærmest til det. Men jeg anseer det for meget tvivlsomt, om man kan gjøre det Indgreb i den personlige Frihed, at man, fordi man har Mistanke til En om, at han ikke er indpodet, kan paalægge ham at møde hos Districtslægen og lade sig undersøge. Og dette er dog den eneste Maade at komme til sikker Kundskab derom. Den blotte Sigelse imod en Mand, at han ikke er indpodet, er jo ikke tilstrækkelig; man maa kunne føre Beviis for sin Sigelse. Hvorledes skal nu altsaa dette Beviis føres, eller, paa andet Daaft, hvorledes skal man tvinge de Paagældende ind under Lovgivningens Bestemmelse i § 4? Der er endnu kun en ubetydelig Bemærkning til, som jeg vil gjøre med Hensyn til Lovforslagets § 1. I § 4 staaer der, at det deromtalte Tilhold gives til de Vedkommende eller, forsaavidt det angaaer Børn under 15 Aar, til deres Forældre eller dem, der træde Børnene i Forældres Sted. Her er det altsaa forudsat, at der kan være voksne Mennesker, der ikke ere indpodede, og at der altsaa kan være Nogle, der slippe igjennem de foreslaaede Bestemmelser, medens man ellers gaaer ud fra, at Alle over 7 Aar ere indpodede. Men der er da en Mangel i § 1. Forsaavidt man nemlig maatte træffe voksne Mennesker, der ikke vare indpodede, indeholder den ingen Straffebestemmelse for dem. De ville ikke efter § 1 kunne tiltales og multeres under en offentlig Sag, thi § 1 anseer jo kun vedkommende Forældre og Børger med Mulet. Det synes mig, at der altsaa ogsaa her er en Mangel, der kunde trænge til at afhjælpes.

Indpodning af Kopper. 642

— Jeg tør naturligvis ikke paastaae, at de nu af mig fremsatte Bemærkninger have megen Gyldighed, men det er dog muligt, at en eller anden af dem kan have det, og at det saaledes kan være rigtigt at faae en Rettelse foretagen til 3die Behandling. Jeg vil endnu kun forvare mig imod den Indsigelse, der kunde gjøres, med Hensyn til, at jeg ikke tidligere er kommen frem med disse Bemærkninger, eller at jeg ikke har stillet de fornødne Ændringsforslag, ved at gjøre opmærksom paa, at jeg ved Sygdom har været forhindret fra at være tilstede ved Sagens tidligere Behandling her og fra at stille Ændringsforslag til denne 2den Behandling af Sagen.

Justitsministeren. Med Hensyn til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem, som nu satte sig, skal jeg blot gjøre den almindelige Bemærkning, at saavidt jeg kunde følge dem, indeholdt de nærmest Redactionsbemærkninger, som jeg vel ikke troer vare grundede, men som ialfald, da der ikke foreligger noget Ændringsforslag, neppe egne sig til, nu i det Enkelte at omtales. Jeg skal derfor med Hensyn til Forholdet mellem § 1 og § 2 kun fremhæve, at jeg fik det Indtryk, at det ærede Medlem havde overseet, at Lovforslaget — som det forekommer mig ganske naturligt — har villet, baade at der skulde være Straf for Overtrædelse af Lovbestemmelsen, og tillige at der skulde sørges for, at det ikke havde sit Forblivende ved denne Straf, men at der blev anvendt Tvang for at faae den befalede Regel gennemført. Dette er Tanken, og den troer jeg er udtrykt; den kan imidlertid naturligvis udtrykkes paa forskellig Maade, og jeg skal — og formodentlig vil ogsaa det ærede Udvalg gjøre det — naar det ærede Medlems Bemærkninger foreligger i Tidenden, tage under Overveelse, om der virkelig er nogen Utydelighed i Lovforslaget paa det nævnte Punkt; for Diebliftet er jeg ikke istand til at see det. — Med Hensyn til § 4 skal jeg kun yttre, at det forekom mig, at det ærede Medlem ogsaa ved